550

1

Готова за печать

ОБЪРНЕТЕ СЕ КЪМЪ МЕНЕ!

36

~~37.~~ Недѣлно Утлино Слово

7 Юли 1935.г. 5.Ч.с. тихо,мека времето.леки облаци на изтокъ.

ИЗГРѢВЪ.

5.~~ИЯ~~ ч.с.

2

ОБЪРНЕТЕ СЕ КЪМЪ МЕНЕ.

Разлиние. Нарядътъ: Отче нашъ. Пжтьтъ на живота. 91 рсаломъ. Молитвата на Царството. До=5 рата молитваØ.

3-та глава отъ пророкъ Ерамия. Духътъ Божий.

Това е една глава на минаЛотоØ. Когато &овфкъ нѣма духовне прозрение, мжчно може да извади поука за себе си. Хората въ едно училище се учатъ съ една превзета идея, че много нѣщо знаятъ. Но потози начинъ нищо не не могатъ да научатъ. Ако първата година ученикътъ е научилъ азбуката, наи тина това е голѣмо придобивка-32 ключа му сж дадени, сѣ които може да отва ря тайната на човѣшката речъ. Но това сф само ключове. По нѣкой пжть човѣкъ не знае какъ да употрѣбява тѣзи ключовъ, какъ да ги отваря. Има едно вжтре но разбиране за чистотата, една вжтрешно разбиране за прелюбодеянието, какт то хората едно време сж разбирали. А не само въ обикновената вънщна форма. Нѣкой уповава на паритѣ, а съ това върши престжпление; уповавашъ на силата с си-правишъ престжпление. Уповавашъ на хората, -правишъ престжпление. Уповава на хората, а не уповавашъ на Господа. Казвашъ Азъ знаяØ. Какво знаешъ? И ка то се видиееединъ день, отъ това каквото сте вършили въ този животъ, виждат какво сте знаели. Този животъ, който хората живѣятъ, и най-до=ритѣ отъ тѣхъ, не могатъ да припаратъ единъ километъръ до райскитѣ врата. Като доъдете на единъ километъръ ще седите предъ райската врата, а да влѣзете вжтре, това невъзможно. Азъ гледамъ доколко хората се разколе=аватъ въ своята вфра. Всички сте така подозрителни, щестланни, колебливи, лъжливи, какви ли не. Нѣко мисли, че е християнинъ. и тъй се моли, дава си видъ, но като се моли, щестла вието въ него изпжква. Той мисли, каква поза да заеме, да кажатъ хората за него: че хубаво се моли. Не е въпросътъ за услужване, но казвамъ, много се из изисква отъ човѣка. Кое е по-хубаво: много да се изисква или малко да се из исква?-Много да се изисква е всѣкога по-хубаво отколкото малко да се изис ква. Азъ разсжждавамъ малко по-друго яче. Ако единъ човѣкъ ме срѣщне, и иск да снеме отъ гърба ми много, разбирасе за менъ това е по-добре, да снеме м чного повече отъ гърба ми отколкото да снеме малко. Че това е едно благо. Ако малко иска, това не е благо. Ако много иска, не е въпросътъ да се товар римъ, но да се разтоваряме. Ако много искамъ, да се разтоварямъ, пжтьтъ е та

Та казвамъ, една погрѣшка има сега въ мнозина хораЗ, и много о отъ васъ имате сжщата погрѣшка.

заради което не може да ви се говори. Защо? Защото на нѣкои отъ васъ съзна-
ниетонв е нагласено. Нѣкой пѫть азъ съжелявамъ, че ви говоря. Защото и най-чи-
чистата вода при нечистата ще стане нечиста. Когато ви се говори, ще има ед-
съмнение: какво искамъ да кажа? Говоришъ едно, а се разбира друго. Та казвам:
у всинца ви трѣбва да се ро ди едно желание, да имате разбиране вънъ отъ
сегашното ваше разбиране. Какво високо разбиране е ималъ пророкътъ отъ пр-
преди повече отъ две хиляди години! Малко пресилени сѫ работитѣ, но това п-
показва, колко ниско е било тогава съзнанието на Израйлския народъ.
Та като четете въ тази глава, ще намѣрите, какво е отношението сега къмъ ва-
васъ. Какво ще кажете тогава? Та ние сме били такива грѣштици? Не е въпро-
сътъ за грѣва, но пѫтьтъ, по който човѣкъ върви, той не може да постигне оно-
ва, което желае. Най-първо задайте си въпросъ, съ какво можете да привлѣ-
чете вниманието на Господа. Вие искате да бѫдете внимателни, но съ ка-
кво можете да привлѣчете вниманието Му? Ако си зададете този въпросъ,
вие понеже мислите по човѣшки, че като се молите по три пѫти на день,
като направите едно добро, мислите, че ще привлѣчете В вниманието на Го-
спода. Н кой отъ васъ задавали ли сте си този въпросъ? Още човѣкъ не
се е научилъ да дава отъ себе си. Нѣкой отъ васъ знае това, научилъ го е.
Правите нѣкому добро. Като дойде нѣкой при васъ, вие ще му дадете това, кое
което не можете да изядете и остава въ паницата. Това, което е останало
въ паницата отъ яденето ви, него давате. Има хора, каквото остане отъ пани-
та имъ, тѣ ще го дадатъ на слугата си. И съ това мислятъ, че сѫ му направи-
ли нѣкакво благодеяние. Сега, истинската госба е Словото-разбиране на С
Словото. Човѣкъ трѣбва да има ~~[illegible]~~ единъ умъ неизопаченъ, но правдивъ
умъ. Най-първо, като се турите на изпитъ, вие сте нетърпеливъ въ следното:
ако нѣкой ви обвинява. Представете си, че започнатъ да ви турятъ обвине-
ния следъ обвинения върху васъПредставете си, че вие сте въ сѫда, дедето
започватъ да сипятъ върху васъ всички невъзможни престѫпление. Вие не
можете да изтърпите и започвате да се оправдавате. А трѣбва да мъл(-
чите и да видите, доколко е вѣрно това, което говорятъ за васъ. Ти си мъл-
чи. И сега мнозина отъ васъ нѣмате търпение. Като ви кажатъ нѣщо, вие
веднага започвате да възразявате, казвате: Не, не. Вие бързате да се защи-
щавате. Не бързайте, чакайте. Това е изкуство. Ти ще изслушашъ да край
работитѣ, да видите, колко търпение имате. Колцина отъ васъ сте търпеливи?
Малцина отъ васъ съмъ виждалъ търпеливи. Вие веднага реагирате. То е
хубаво да реагирате, понеже здравиятъ организъмъ реагира. хЕдинъ човѣкъ, ко

който не може да се въздържа,той не е господарь на своето положение. Значи,онзи,който ви обвинява,който ви влияе,е много близо до васъ. И като така,той ви влияе. Тогава ще слушате отдалечъ. . Слушайте спокойно обвинението. Най-после може нъкой да ви похвали,и започне да туря всички добродетели отгоре ви. Почва да туря отгоре ви такива хубави работи,но и тамъ има едно изкушение. Но кои отъ тъзи работи сж върни? Може да ви е приятно. Той ка ва,че вие сте гениаленъ,милостивъ,че сте паметливъ,че сте ангелъ,изпратенъ отъ небето,че сте светия,че като васъ другъ нъма,че сте съ най-красиви дрехи облъченъ,че очитъ ви сж красиви, ноктитъ,обущата-всичко у васъ е въ съвършенство. И този,който ви говори така,той ви хвали,а вие се повдигате и казвате:Може ли да съмъ наистина такъвъ? Това е есно криво заключение. Ако Богъ е направилъ човъка,той е съвършенъ вече. Нъма какво ,Той не може да направи нъща,които не сж съвършени. И тогава,какъ ще си обясните противоречието? Ако сме създадени отъ Бога и се явяватъ въ насъ известни противоречия,де седи тогава противоречието? Въ онова,което Богъ е създалъ,или въ онова,което ние ние разбираме? Едно малко изяснение. Представете си,че вие изучавате музика и взимате невърно тоновете. Или сте отличенъ пъвецъ,имате отлично поведение,говорите меко,не можете да кажете никаква лъжа,но щомъ дойдете до пънието,не можете да взимате върно тоновете. Учителтъ ти казва: много лошо пъешъ. Вие казвате:Ама азъ съмъ много добъръ човъкъ. -Добъръ си но много лошо пъешъ. Ако знаешъ да пъешъ така,както си добъръ,ти наистина ще бждешъ добъръ пъвецъ. Но сега имашъ само претенции за такъвъ. Питамъ сега:ако вие като пъвецъ,отидете и пъете на хората съ вашия дрезгавъ гласъ,ще ви кажатъ хората:Спрете! Питамъ:тия хора не знаятъ ли,кой сте вие? Вие можете да сте и светия,но що ви кажатъ хората:млъкни! Вие тогава не правите различие. Вие сте едно,а пънието ви е друго,не е хубаво пънието ви,то е човъшко. Като човъкъ,вие сте добъръ,но да пъете-не знаете. -Ама азъ съмъ светия. -Огани твоето светийство настрана. То нъма нищо общо съ вашето пъние. И вашиятъ характеръ нъма нищо общо съ вашето глупаво пъние. Вие трябва да правите разлика между едното и другото. Божественото у насъ трябва да виждаме въ хубавото,то трябва да седи като знаме,то е мърката,съ която трябва да мъримъ. Човъкъ трябва да държи Божественото пред предъ очитъ си,за да изправя своитъ погрешки. Човъкъ трябва да пъе хубаво. Защо не? Може човъкъ да каже,че пънието не е толкова важно. Или можешъ да направишъ сжкото сраднение. Нъкога ти казвашъ: Ти ни мисли заради мене!

Нѣкой пише едно писмо и казва:Не си струва толкова красиво да се пише. Може и да е нацапано малко писмото. Но като пишешъ такова писмо,ще започнешъ да се извинявашъ:це ме извинните,ме писмото е малко нацапано,бѣхъ много занятъ,имахъ много работа,че го зацапахъ малкоЧе писмото било малко нацапано,въ това нѣма никакъвъ грѣхъ и престжпление,но може да се пучи така,че нѣкои думи да не могатъ да се четатъ,да сж нацапани.,и като не е разбралъ тѣзи думи,човѣкъ изважда криво заключение. Въ живота Богъ не допуща,когато отивате при Него,да напишете едно писмо по човѣшкиТова писмо не трѣбва да има никакъвъ неджгъ. Буквитѣ,всичко това трѣбва да бжде написано хубаво-едно чисто писмо се иска. И ще употрѣбишъ най-хубавата хартия,безъ никаква погрѣшка ще го напишешъ!

Сега,другото положение. Има една опасность. Вие казвате:отъ толкова години вече,ние не сме ли се научили да пишемъ писма? -Но ти можешъ жешъ да повтаряшъ по 20 пжти на день писмата. Ти можешъ да знаешъ гамата да я пѣешъмного добре.,но пѣнието не е само въ гамата. Вие можете да пѣте гаватамного хубаво,като почнете отъ до,ре,ми-хубаво изпѣвате гамата. Но като дойде да изпѣете една пѣсень,не можете да я пѣете. Гамата хубаво пѣете,а пѣсеньта невѣрно пѣете. Понеже въ една пѣсень звуковетѣ не вървятъ последователно. Нѣкой пжть прескачашъ презъ две,презъ три,презъ четири,петь!шестъ ноти,а въ тѣзи голѣми интервали ти не знаешъ,какви сж отношенията въ тоновете. А тѣй последователно,можете долре да пѣете. Въ обикновения животъ всички хора живѣятъ добре,но щомъ дойдатъ до ду ховния животъ,дохождатъ по-сложни нѣща. Вие имате,да кажемъ,тонове въ секунда пѣете много хубаво,но щомъ дойде до терца,кварта,квинта,септима,тоновете не излизатъ така лесно,не ги пѣете добре. Работата се обърква вече. После дохождатъ повишенията,понижениятa. Щомъ дойде до полутоновете,работата съвсемъ се обърква. И най-после хората казватъ,или съвременнитѣ християни казватъ:зная да пѣя,но музикантъ нѣма да станя. Или светия нѣма да стана. -Това е извинение. И да не станешъ светия,ти трѣбва да знаешъ да пѣешъ вѣрно за себе си. Онова,което пѣешъ,да нѣма него никаква погрѣшка. Тоновете,които взимашъ,трѣбва да ги взимашъ вѣрно.

Та казвамъ сега:като четете третата глава отъ Иеремия,ще ви настрѣхнатъ космитѣ. Питамъ:сегашнитѣ хора толкова ли сж лоши,колкото били тия,за кого пророкътъ говори? Въ едно отношение сегашнитѣ хора не толкова лоши,но не сж и толкова добри,колкото трѣбва да бждатъ. Не сж толкова лоши,но не сж и толкова добри. Не сж толкова добри,колкото бждещитѣ. Сега има едно разрешение. Казватъ за нѣкого:той е толкова доб

че дѣли хапката отъ устата си. Съ това тѣ искатъ да покажатъ,че е много добъръ човѣкъ,но азъ не зная,какво искатъ да кажатъ хората съ думитѣ,че че нѣкой дѣлилъ хапката отъ устата си. За да не се снѣватъ,вие трѣбва да отдѣляте нѣщата едни отъ други. Пѣнието е изкуство. Като се говори за за живота.ние не засѣгаме човѣшката душа. Душата е създадена,тя си върви по особена еволюция. Нѣкой пѫть ние не засѣгаме човѣшката душа. Ние крив разбираме,като кажемъ,напримѣръ,азъ съмъ добъръ. Пѫтьтъ,по който върви човѣшката душа,е другъ,той е Божественъ пѫть. Душата никога не прави погрѣшки. Има единъ животъ въ човѣка,който ние виждаме,но като изучаваме живота като изкуство,тамъ има много погрѣшки. Въ това изкуство нѣкои правятъ повече,а нѣкои правятъ по-малко погрѣшки. Та когато говоримъ за погрѣшкитѣ,ние разбираме изкуството на живота.. Ти искашъ да живѣешъ-това е изкуство. То не е у тебе. Отзи вѫтрешенъ Божественъ животъ който тече,това е изкуство. Ти искашъ да пѣешъ,да излѣзешъ предъ хората, а тѣй както сега пѣешъ,тѣ не искатъ да те слушатъ. И тогава по твой адресъ тѣ ще кажатъ:този на нищо не мяза,не знае да пѣе. Запримѣръ,нѣкой отъ васъ иска да бѫде привлекателенъ. що е привлекателностьта? това е изкуство. И вие казвате,че не сте привлекателни.,или че хората не обръщатъ внимание на васъ. За да обръщатъ хората внимание на васъ,това е изкуство.питамъ:съ какво ще имъ обърнешъ внимание? Защото изкуство е да се обърне внимание на хората. Рисуването е изкуство. Знанието е изкуство,религиозниятъ животъ е изкуство,моралътъ е изкуство-това е външната страна. Следователно,като говоря за изкуство,подразбирамъ,че ще учишъ. Ти си млад човѣкъ,казвамъ:азъ съмъ младъ човѣкъ. Съ това ти подразбирашъ,че като се родилъ,трѣбва да бѫдешъ добъръ. не,че си се родилъ,това е изкуство. моралътъ е изкуство-да бѫдешъ добъръ. Въ даденъ случай ти трѣбва да зна да пѣешъ. . Това е изяснение. Щомъ не знаешъ,какъ да пѣешъ,ще се учишъ. Та казвамъ:вие искате да бѫдете привлекателни. Какъ ще бѫдете привлекателни. за да бѫдете такива,вие трѣбва да разбирате думитѣ си. . И тѣзи думи трѣбва да сж пълни съ магнетична сила. И като те слуша човѣкъ, да му е приятно. Сега другото положение. Когато гласътъ ти е дрезгавъ, запримѣръ,когато казватъ,азъ ли съмъ най-грѣшниятъ,азъ ли съмъ най-лошиятъ-това не е изкуство. Ти казвашъ,запримѣръ,знаешъ ли кой съмъ азъ-това не е изкуство. Какъ се говори сега? Казва нѣкой:ти знаешъ ли кой съмъ?

Ще ви кажа единъ анекдотъ,единъ действителенъ фактъ,който се случилъ съ единъ нашъ приятель,Илия Стойчевъ,и единъ офицеръ. Илий Стойбилъ чиновникъ въ дружество Сингеръ. Идва при него единъ запасенъ пол-

ковникъ,и двамата се разговарятъ. Външният господинъ казва:Ти знаешъ ли,кой съ ъ азъ? -Кой си? -Азъ съмъ запасният полковникъ еди-кой си. - Нашият приятель го запиталъ:А ти знаешъ ли,кой съмъ азъ? -Кой си? -Азъ съмъ запасенъ ефрейторъ! Като го чулъ полковникътъ,кисналъ да се смѣе. Хващатъ се двамата за ръка,единият полковникъ,а другият ефрейторъ.,най-най-низшият чинъ,и му казва:ти си полковникъ,азъ-ефрейторъ,но и двамата въ запасъ,не на действителна служба. Или казва нѣкой:ти знаешъ ли,де съмъ свършилъ? -Въ странство съмъ свършилъ. -Хубавата страна на живота седи въ това,не какво си билъ въ миналото. Хубаво е и това,но важно е,какво днесъ можемъ да свършимъ. Днешният день,той е изкуство. То е най-добрият день за придобивки. Той е най-важният день за придобиване. Азъ зная,колко сж тегостни мислитѣ,когато нѣкой ти каже,че не си добъръ човѣкъ. Азъ не засѣгамъ твоя произходъ,нито твоето естество. Че не си добъръ,това значи,не си придобилъ изкуството на живота,изкуството на добродетелята. Ти не си го научилъ още. Това е външната страна. Това е човѣшката страна,която сега засѣгаме-не се спъвайте отъ нея. Вие не се врете въ Божественитѣ работи,не разваляйте божествения редъ на нѣщата. въ Божественотшшшша противоречия нѣма. За да бждешъ добъръ,то е изкуств като на нѣкой музикантъ-въ единъ день можешъ да се научишъ да пѣешъ. нѣкой казва,че може ли въ единъ день? Може,но ако знаешъ какъ,ако умѣтъ ти е съсрѣдоточенъ-въ единъ день ще можешъ. Ако умѣтъ ти не е съсрѣдоточенъ,може да ти вземе и десеть години. Това зависи отъ съзнанието на човѣка.

Та казвамъ:най-после Господъ се обръща и казва,че не пѣете,както трѣбва. Но казва:Обърнете се къмъ мене,азъ ще ви науча,какъ да живѣете добре. Значи,казва Той:Обърнете се къмъ мене,и азъ ще ви науча да живѣете добре. И най-после,най-високото положение,до което достигнаха старитѣ пророци,бѣше това,че всички ще бждатъ научени отъ Господа. Ще бждатъ научени да живѣятъ добре не по Божественому,но по човѣшки да живѣятъ добре. Сега всичкиятъ въпросъ е въ това,че по човѣшки не живѣемъ добре. Че кое не е добро? -Отъ васъ всички вие сте съвършени спрѣмо себе си. Запримѣръ,ако ако знаете,какъ да се обхождате съ другитѣ,както съ себе си,и да се прощавате съ другитѣ,както съ себе си,много добре щѣ да бжде. Ако ти си готвачъ,напримѣръ,,напримѣръ,като дойде до тебе,сготвяшъ най-хубавото ядене,а като дойде до другитѣ,стогвашъ не така хубаво. Въ нѣкои дове,като вадятъ медъ,че оставатъ най-долния медъ въ нѣкое гърне,та като имъ дойде гостъ,кжщицата казва:елате да опитате отънай-

хубавия медъ,който имаме:отъ бѣлитѣ пити. Дойде другъ гостъ,и тя казва: Извадете отъ последното гърне. Значи,първото гърне и последното гърне. Та и вие имате много гърнета,отъ които току бъркате. нѣкжде извадите отъ бѣлитѣ пити,а нѣкжде-отъ чернитѣ пити. И като дойде нѣкой,казвате:отъ чернитѣ пити. Нѣкой,който е дошълъ при васъ,получава отъ бѣлитѣ пити. Той казва за васъ:Ето,това е човѣкъ. А другиятъ,който е ялъ отъ черниѣѣ пити, казва за васъ:остави този,не му искамъ и меда. Понѣкога се случава,че въ меда има отъ пчелната ръжда,която разваля малко меда. А нѣкои,за да се оправдаятъ,казватъ,че тази ръжда е за цѣрь. Но все таки по-хубаво е медътъ да е безъ ръжда. като дойде до цѣръ,това е другъ въпросъ вече.

Та потрѣбно е знание,да преценява човѣкъ възможноститѣ,които се криятъ въ човѣка. Вземете,всички хора сж скронни къмъ детинскитѣ лъжи. Има едни ,тъй наречени,шеги,казвате,че се шегувате. . Казвамъ:нѣма човѣкъ който да не е лъгалъ. казвашъ нѣщо на шега,и после кажешъ,че това е шега. -то е шега,но казвашъ нѣкому:както те виждамъ,ти си доста напредналъ въ духовнитѣ работи,много хубаво си облѣченъ. това показва,че ти говоришъ едно,а разбирашъ друго. напримѣръ,казвашъ на малкото дете,че това,което е направило,е много хубаво,а въ сжщность то е изкривено. Или,правя бележка на нѣкого,че дрехата му била широка като чуваръ. Да другъ казвашъ:да видишъ чорапитѣ му сами! Съ това той иска да покаже,какъвъ кракъ има този човѣкъ. казватъ за нѣкого,чеималъ англійски кракъ. -че кога си виждалъ англійския кракъ? Подъ думата ангелски кракъ разбираме нѣщо,което апелира предъ вашитѣ очи,харесва ви се. Има известни форми които ни привличатъ. Това е Божественото. Има хора,които,като гледашъ на лице,сж красиви,но щомъ почнатъ да говорятъ и да ядатъ,тѣ бѣгашъ отъ тѣхъ. Има едно особено,некрасиво кривене. И въ говора,и въ яденето има това лошо кривене. . Въ тѣхъ нѣма едно съответствие. . Нѣкога така разширяватъ устата си,повече отколкото трѣбва,ококорватъ си очитѣ,правятъ известни гримаси, свиватъ брадата,веждитѣ си,канибалски говорятъ,бутатъ си брадата,космитѣ си чешатъ,всичко това говорятъ съ цель да изкаратъ нѣщо. Този човѣкъ иска да се посаже нѣщо,а като не знае,какъ да постжпи,съ това той се обезобразява. Сега,като ви говоря тѣзи работи,тѣ не сж потрѣбни за васъ. Азъ ви говоря сега за непотрѣбни работи. а ви кажа,защо сж непотрѣбни. представете си,че азъ ви изказямъ,че отивате на нѣкое дине или на нѣкой журфиксъ на нѣкой посланникъ-та ъ е опрѣделено,съ какви дрехи,съ какъвъ цвѣтъ трѣбва да бждатъ облѣчени дамитѣ и мжжетѣ,съ какви ржкавици и т.н. Слава Богу,сега вие не сте канени. Защо ви сж тѣзи дрехи? И ако на нѣкой отъ васъ му се ревне да направи такива дрехи,защо му сж? Това е при изключителни случаи. ~~Въ всичко това~~

Въ всичко това има мода. Нѣкъде ние не можемъ да се освободимъ отъ модата. Напримѣръ,като влѣзете между тия хора,ще видите,колко не сж естествени. Гледашъ нѣкой човѣкъ веселъ,тѣхенъ говори,но като влѣзе въ православната църква,напримѣръ,така се изправи,кръсти се два пъти,дига ржката нагоре,вземе една особена поза-мода е това. И ще кажете сега,че този човѣкъ е правъ. Това се допринася за неговото добро. Но онзи,който гледа, казва:че много си проточи ржката. Като се прави кръстъ,така не се маха съ ржката. -Много си проточилъ ржката. Нѣкой пѫкъ много скжсява движението,тѣй бързо се кръсти. това е за православнитѣ,а окултиститѣ,и тѣ си иматъ своя мода. Вегетарианецътъ,като до йзде,той разправя,колко години е билъ вегетарианецъ. Ще каже,напримѣръ,че е отъ 15 години вегетарианецъ. Казвамъ:хиляди години си билъ месоядецъ,а сега,отъ нѣкакви си 15 години си билъ вегетарианецъ! въ това нѣма никакво съответствие.пНѣма защо той да се хвали,отъ колко години е билъ вегетарианецъ. Казвамъ:това е изкуств И яденето е едно изкуство. Психология на яденето има. То се намира тогава,когато четете Словото. Той разбира нѣкой пъть една дума въ Писанието Ако разбирашъ говора за любовьта,това е много. Нѣкога има едно прозрение въ човѣка. Той прозре дмуата любовь въ душата си.,а съ това заедно се открива цѣлъ свѣтъ въ него. Нѣкога думата знание произвежда цѣло прозрение въ човѣка,открива цѣлъ свѣтъ предъ него. Думитѣ иматъ особенъ смисълъ И когато дойде това прозрение,човѣкъ веднага се измѣня.

Та казвамъ:сега ще се пазите отъ миналото изкуство. Щомъ влѣзешъ въ единъ театъръ и ти дадатъ известна роль,всѣки отъ васъ е сжщо такъвъ кѣвъ актьоръ. Дадатъ ти една роль,която не си проучилъ добре. да представишъ просекъ. ти не си просекъ,виждалъ си,какъ просятъ другитѣ,но да знаешъ,какъ да просишъ,това е цѣло изкуство. И това трѣбва сега да го у учишъ. Ако ти дадатъ роля на нѣкой апашъ на сцената,ти си представяшъ, какъ се краде,но не си кралъ. Или на сцената те турятъ като сждия,да сждишъ. Ти никога не си билъ сждия,не си училъ правото,а на сцената веднага трѣбва да дадешъ резолюция по кражбата. Така и ние въ живота си взимаме разни пози,и тия нѣща сж нереални. . Единъ християнинъ всѣкога трѣбва да знае,мисълта,която има,сдали е права,или крива. По какво се познава една права мисъль? За мене,азъ имамъ едно правило,по което отличавамъ правата мисъль,но не мога да ви кажа това правило. Много мжчно може да се даде правило,въ какво седи правата мисъль? Лесно е да се каже:бжди добъ Но да дадешъ точно опредѣление,въ какво седи добротата като изкуство,е много мжчно. Можешъ да кажешъ,че не взимашъ вѣрно тоноветѣ. Но въ какв

седи правилността-не знаешъ. Нѣкой казва до...(високо го пѣе,но не е правилно). После го взима долно до,много низко,-и това не е вѣрно. Тогава трѣбва нѣкой да вземе тона до правилно,а вие да слушате съ ухото си ведънѣжъ,два пъти,и да правите после сравнение. Не е лесна работа тази. Ти можешъ да мислишъ,че взимашъ правилно,но има известни правила и закони,по които музиката се води. Това,което е установено отъ хората,не е изкуство. Въ природата съществува една музика последователна,въ опредѣлени мѣрки,и достатъчно е човѣкъ да влѣзе въ тона училище на природата,за да възприеме тази музика. Ти не можешъ да изучавашъ музиката безъ любовь. И каквато работа да е,или какво да е знание,или ако отиваш на училище безъ любовь, ти нищо нѣма да постигнешъ. Ако започнешъ музика безъ любовь,нищо нѣма да постигнешъ;ако искашъ богатство безъ любовь,нѣма да постигнешъ. Каквото нѣщо въ живота се започне безъ любовь,то нѣма никакви постижения. А това, което се започва съ любовь,има постижения.

Иазвамъ:животътъ най-първо трѣбва да го разглеждаме като изкуство. Азъ трѣбва да си кажа:трѣбва да живѣякато майсторъ,да бъда добъръ,да съмъ доволенъ. Като пѣя,да слушамъ гласа си. Аз ъ често съмъ правилъ опити, следъ като пѣя съ стотина,двеста думи,азъ слушамъ своя гласъ и зная, взимамъ ли вѣрно или не. Има начини,по които се опредѣля музиката. Ако ти вътрешно не можешъ да слушашъ,дали този тонъ е вѣренъ,,ти и отвънъ не можешъ да слушашъ. Колко отъ васъ могатъ да чуятъ тона си? Или да чуятъ тона на камертона на ръката(съ първитѣ два пръста удря на длъньта на ръката и слуша съ ухото си). Че ти трѣбва да имашъ гениално ухо за това това. Ако ти не можешъ да слушашъ обикновенитѣ нѣща,какво остава за другитѣ? Ако ти концентрирашъ ума си,както трѣбва,и ако има единство между твоитѣ мисли,чувства и постъпки,ти ще чуешъ този тонъ. Сега нѣщо отвънъ не смущава. Де е тогава твоятъ камертонъ? Има известни музикални тонове, които ти ще чуешъ. За това се изисква известна музикалность. Ако не се съсрѣдоточишъ въ своитѣ мисли и чувства,нищо нѣма да чуешъ. Въ даденния случай ти можешъ да удариш този камертонъ,и нищо да не чуешъ. А този камертонъ зависи отъ яснотата на съзнанието ти. Ако съзнанието ти не е чисто,ти по предположение ще взимашъ тоноветѣ. Сега ви давамъ тия нѣща за изяснение.Като изпаднемъ въ нѣкое противоречие,казваме:Той не живѣе добре. Съ това разбираме,че по естество той не живѣе добре. Не,по естество всички хора сж добри. Създадени сж добри,отъ Бога,но по закона на изкуството всички не сж еднакви.,нѣматъ еднакво развитие по степенъНѣкой пѣе по-добре отъ тебе,ти си на по-низка степенъ отъ него. Ако пъкъ той пѣе по-л

що отъ тебе,той е по-низко,а ти си на по-висока степень отъ него. Въ дадеш случай зависи,ако ти си между хора,които не ~~разбирать~~ живѣятъ добре, като изкуство,ти ще минешъ за доста добъръ човѣкъ,но ако тѣ живѣятъ по-добре,ти веднага ще почувствувашъ,че твоето изкуство не е толкова напредъ. Та казвамъ,въ тази школа трѣбва да се учите.Сега сте дошли всички до едно мѣсто,не знаете,какво да учите.Сега се говори за Любовьта,вие мислите че знаете какво нѣщо е Любовьта.Не. Изкуството на Любовьта вие не знаете.Ама казвате,за знанието, за окултната наука.Окултната наука,като изкуство вие много малко знаете. Вие казвате запримеръ,чемного работи знаете. Въ природата има,ако ти знаеш какво да желаешъ,какво да говоришъ,времето може да е сухо,ти ще кажешъ:сухо е времето.о има извѣстни хора,само малко като пожелае да вали дъждъ,и неследнѣколко часа ще вали дъждъ. Той знае изкуството!Като каже и непремено ще вали. Когато сеяви пророкъ Еремия при Израилския царь три години имаше бездъждие,и той само пожела и каза:скоро да си ходишъ, вървишъ ,че скоро ще има дъждъ.Той праща слугата си,да види времето,казва:цѣлото небе е ясно!Най-после той вижда едно малко облаче се подава на хоризонта.Връща се пророка и казва на царя:да бѣгашъ да си върдишъ дома си! И дойде дъждътъ отъ туй малкото облаче.Този човѣкъ пожела и дъждътъ дойде. То е вече изкуство!Разбиране е това на Божиитѣ закони и прилагане. Вие сте сиромахъ човѣкъ или богатъ.Туй е едно изкуство!И ти можешъ да знаешъ,колко пари ти трѣбватъ. Единъ човѣкъ,който е майсторъ,има единъ гласъ,ангелски гласъ,ако нѣма петъ пари,и се спре тукъ въ София и изпѣе нѣщо,следъ половинъ часъ той ще има 400-500 хиляди лева въ джеба си!Кой ще дойде да го пита?Но ако нѣкои имат особено мнение засебе си,вие искате да бъдете богати,като че сте царски синове,отъ високо произхождение, и хората трѣбва да ви знаятъ,а хората ни 5 пари не даватъ ,че сте царски синове.Туй,което можешъ да направишъ, и хората обръщатъ внимание на онова,което знаешъ. Въ пѣнието къде седи?Можешъ ли да пѣешъ,ти си царски синь;не можешъ ли да пѣешъ,ти си единъ говедарь.Това,което можешъ да направишъ,това е запасъ;онова,което си посѣлъ,то е;житото,кото е въ хамбара,то нищо не ражда.Сѣтото жито на нивата,то е щастието,то е което ще предаде.Ако единъ,който не знае да пѣе,и започне да пѣе на улицата,веднага ще дойде стражарътъ и ще каже слушай,:защо дигашъ шумъ? Но ако си пѣвецъ,самъ стражарътъ ще застане тамъ и ще слуша,и всички ще се спратъ,да слушатъ.И хубаво е. Въ човѣшкитѣ усилия ~~усилия~~ въ насъ,да живѣемъ,тамъ Богъ благоволява.Човѣшкото въ насъ,въ него има единъ придатъкъ! Ако онзи пѣвецъ и започне да пѣе сѣбира се онази публика и всичко слушатъ! И погледнешъ нѣкому се отвори сърдцето,Богъ дойде, и отвори се кесията.Вие сега се измъчвате и казвате:азъ не съмъ добъръ човѣкъ.Ще кажешъ:трѣбва да се уча! Изкуство е това

Запримеръ толкова години ние вече говоримъ за пѣнието.Казватъ нѣкои:нека пѣятъ младитѣ.Тѣ не разбиратъ изкуството. Че ти си ~~млад~~ младъ,следователно отиваш въ небето.Въ небето стари хора не приематъ.Ако не станете като малкитѣ деца,не можете да влѣзете въ Царството Божие. Нѣма стихъ въ Писанието,дето се говори за стари хора. Христосъ казва:ако не станете като малкитѣ деца,въ Царството Божие не може да влѣзнете.А вие сте стари и казвате че влизате въ Царството Божие.Станете като малкитѣ деца. Вие искате като стари хора да влѣзнете въ Царството Божие.Не.Като малки деца ще влѣзнете. Сега,какво трѣбва да се разбира. -Да има желаниевъ васъ да се учите. Вие сега седите и казвате:остарѣхме,ние не сме катомладитѣ сестри,като младитѣ братя. Така не се мисли.Ти всѣкога трѣбва да бѫдешъ младъ! Ти всѣкога трѣбва да туриш въ ума си положителното! - положителната мисъль:да кажешъ:азъ съмъ младъ.И всѣкога да имашъ желанието да бѫдешъ добъръ. Изкуство е това! Всѣкога трѣбва да имашъ желание да обичашъ.Казвате:човѣкъ не може да обича.Азъ поставямъ така,че онзи изворъ,който тече,може ли да каже въ ума си,че азъ нѣмъ да тека. Той тогава не е изворъ. Ще течешъ.Ти въ ума си държишъ идеята ,азъ не мога да обичамъ. Тогава ит не знаешъ какво говоришъ. Ти може да не искашъ да пѣешъ,това за менъ е другъ въпросъ,но ти ще пѣешъ. Вългаритѣ казватъ: я,ми попѣй сега на мене.Азъ мога да заключа:азъ не съмъ длъженъ да ти пѣя по особенъ начинъ.Не съмъ длъженъ. То е другъ въпросъ. Но онова,което азъ зная,мога да ти изпѣя.Ако ти ме слушашъ,не ми коствува да го направя. Казвамъ,какво искашъ да ти изпѣя сега? Е, "Богъ е Любовь". Тогава всѣки,който дойде при мене,азъ казвамъ,азъ самъ не пѣя,трѣбва да има нѣкой да ме придружава,и тогава ще пѣемъ дуетъ. Азъ ще пѣя първи гласъ вие втори. Щомъ той дойде да ме слуша като публика,азъ ще пѣя,и ти ще внимавашъ,какъ азъ пѣя; и азъ ще внимавамъ какъ ти пѣешъ.Тогава мога да ти пѣя на тебе.Пъкъ ако ти не знаешъ да пѣешъ втори гласъ,азъ никога не пѣя първи гласъ. Та какво ме интересува,нѣкой казва:ти обичашъ ли ме? или не? Що ме интересува дали те обичамъ или не.И ако те обичамъ какво ще придобия? Азъ разбирамъ друго,ако кажешъ:обичашъ ли ме?,защото,може ли да пѣемъ дуетъ? Казвамъ:можемъ.Заповѣдай.Ако знаешъ пѣнието по-добре отъ мене,азъ ще пѣя втори гласъ,а ти ще пѣешъ първи гласъ. Ако азъ зная пѣнието по-добре отъ тебе,азъ ще пѣя първи гласъ а ти ще пѣешъ втори гласъ. А сега между васъ,вие всички искате да имате първото мѣсто,знаете или не знаете,първото мѣсто искате.

Първиятъ гласъ кой е? Въ музиката мога да ви направя едно сравнение,но тогава вие ще изгубите смисъла на музиката.

13

Първиятъ гласъ е мекиятъ гласъ. А вториятъ гласъ е силниятъ гласъ. Мекота трѣбва въ характера. Въ дадения случай следватъ промѣнитѣ. Въ единъ моментъ ти ще бѫдешъ мекъ, въ следующиятъ моментъ ти ще бѫдешъ силенъ. После пакъ мекъ пакъ силенъ. Прекѫсване има между мекия и силния тонъ. Всѣкогога има една пауза, която тургатъ, една междина. Следъ като пѣешъ единъ мекъ тонъ, ще поставишъ после силния тонъ. Така върви силниятъ гласъ, - силниятъ тонъ. Сега пѣятъ силнитѣ тонове за ефектъ. З когато нѣкой пѫвецъ иска да покаже силата на своетъ пѣние, той ще вземе силнитѣ тонове, той идва до силния тонъ, идва до върха и тогава ~~[illegible]~~ пакъ намалява. Англичанитѣ казватъ : - до върха ! Следъ туй пакъ спадне. Това е приливъ. Въ живота навсѣкѫде сѫществуватъ силнитѣ тонове и въ музиката, и въ човѣшкитѣ мисли и въ човѣшкитѣ чувства сѫществуватъ силнитѣ тонове. Въ постѫпкитѣ и въ човѣшкото настроение, това е единъ законъ който постоянно регулира живота. И вие като не го разбирате, нѣкой пѫть чувствувашъ, че въ сърдцето ти нѣма никаква любовь. Това е една самоизмама. Щомъ чувствувашъ, че е празно сърдцето ти, то е една нова фаза. Празнатѣ стомната но не можешъ да я напълнишъ. Щомъ е сърдцето ти празно, то може да се напълни. Казва нѣко : азъ изгубихъ любовьта си. Туй, което се губи, се намира. И туй, което се намира, се губи. Тов сѫ нѣща, които постоянно ставатъ въ васъ, въ живота. Изгубишъ любовьта, ще я намѣришъ. Казвашъ: намѣрихъ я ! - Пази се да не я загубишъ. А туй, което като се намѣри, никога не се губи, то е Божественото. И Божественитѣ нѣща сѫ пълни, а въ човѣшкитѣ ~~[illegible]~~ нѣща има едно преходно състояние. Да ви не смущава това. Казвашъ; изгубихъ си любовьта. - Ще я намѣришъ!

Та сега пророкътъ казва: върнете се, обърнете се къмъ мене! И се научете добре да живѣете. Научете се да пѣете хубаво! Блажени бѫдете.

Та на васъ ви липсува сега приложение. Въ приложението вие сте непостояни хора. Българинътъ е много непостояненъ. Като народъ. Много непостояненъ е българинътъ. По-непостояненъ народъ отъ българинътъ нѣма. И всичкитѣ му работи отъ памти вѣка до сега сѫ недосвършени. Българинътъ и като шие, има нѣщо, недостига. Или прави обуща или кѫща, всичкитѣ му работи сѫ недосвършени. Той си има една философия, казва: недосвършвай работитѣ, да не умрешъ. Азъ бѣхъ въ Царибродско, тамъ има единъ обичай, че ако жена маже кѫщата, мѫжътъ умира. Затова мѫжътъ трѣбва да маже. И женитѣ се ухитрили, и накарали мѫжетѣ си да мажатъ. Казватъ: ако ние мажемъ кѫщитѣ, мѫжетѣ ще умратъ. И тогава какво трѣбва мѫжътътрѣбва да маже, за да живѣе. И сега всичкитѣ мѫже мажатъ ; за да живѣятъ. Женитѣ не мажатъ, да не би като мажатъ тѣ, мѫжетѣ да умиратъ. И сега казвамъ: нека вашитѣ мѫже мажатъ, та мѫжетѣ ви да не умиратъ. Азъ съмъ съгласенъ въ този смисълъ съ тѣхъ.

И азъ съмъ съгласенъ съ тия парадокси.За менъ мжжътъ да маже,туй е да придо-
бие знанието.И като дойде до мазането,мжжътъ трѣбва да дойде.Той трѣбва да
маже,а не жената.А следъ като измаже кжщата,той казва на жената/ си:пази та-
зи кжща хубаво,да се не изкирляви. Азъ тукъ ми се случи следнията приме-
играятъ си врабчетата по куминитѣ.Азъ имамъ единъ голѣмъ куминъ.Едно отъ ти-
тия врабчета бѣше влѣзло въ този куминъ,и слѣзло после въ кюнеца,отъ дето го
го пуснахъ да излѣзе навънъ.Като излѣзе презъ тѣрбата,то трѣбваше да излѣзе
направо отъ прозореца,Тъкмо да излѣзе,чухмамъ единъ шумъ,туй врабче черно к
като арапъ,не излиза вънъ отъ прозореца,но ходи,блѣска се по тавана,та изца
па цѣлиятъ таванъ.Тукъ тамъ ходи съ гърба си,а после ме гледа.Казвамъ,отъ
прозорецътъ излѣзъ навънъ,а не ходи по тавана.Дето се допрѣло до стената,
направило я е черна.Казвамъ,съжелявамъ,че те пуснахъ отъ кюнеца нарънъ.Та-
ка видѣхъ,какво ми не достига.Врабче о не е виновно,но азъ извадихъ за себе
си единъ урокъ.Трѣбваше да имамъ една мрежа,да я поставя предъ устата на
тръбата ,та като влѣзе врѣбчето,тамъ да го хвана съ ржка и да го пусна на-
вънка. Пъкъ азъ го пуснахъ отъ търбата навънъ.Казвамъ,не струва човѣкъ да
пуска такива затворници презъ кумина. Не се качвайте като врабцитѣ презъ ку
мина,и не влизайте вхтре въ тѣзи кюнци,а като ви отворятъ враната,не се качва
чвайте горе по таванитѣ.Не се качвайте по курницитѣ,по таванитѣ,но излѣзте
отъ прозореца навънъ и вънъ се чистете.

Проявенията Духъ въ Любовьта,проявенията Духъ въ Мждростьта,Проявеният Дух
въ Истината носи всичкитѣ блага на живота,на Единия,Вѣчния Богъ,Изворъ на
всички блага,въ Когото всичко се обѣдинява! /три пхти/.

6.15.ч.с.

на поляната упражненията.